

”צייד המכשפות” מאת ארתור מילר

דמות: אביגיל

שכחתי כמה אתה חזק ג'ון פרוקטור!
תן לי מילה ג'ון, מילה רכה.
באת חמישה מיילים כדי לראות טיפשה אחת עפה? אני מכירה אותך
קצת אחרת.
ג'ון אני מחכה לך כל לילה. נדמה לי שיש לי משהו יותר טוב מתקווה.
אני יודעת איך החזקת את הגב שלי מאחורי הבית שלך והזעת כמו סוס
הרבעה כל פעם שהייתי מתקרבת! או אולי חלמתי את זה?
זאת היא שגירשה אותי, אתה לא יכול להעמיד פנים שזה אתה. אני
ראיתי את הפנים שלך כשהיא גירשה אותי ואתה אהבת אותי ואתה
אוהב אותי עכשיו.
אני לא אומרת דברים מטורפים, יצור מטורף יכול לומר דברים
מטורפים. אבל נדמה לי שזה לא כל כך מטורף.
אני ראיתי אותך מאז שהיא גירשה אותי, ראיתי אותך בלילות. יש לי
חולשה לחום שלך ג'ון והחום שלך מושך אותי לחלון שלי ואני ראיתי
אותך מביט למעלה, בוער בבדידות שלך.
אתה רוצה להגיד לי שאף פעם לא הסתכלת למעלה לחלון שלי?
אני מכירה אותך ג'ון אני יודעת אותך.
אני לא יכולה להירדם בגלל החלומות, וכשאני חולמת אני לא יכולה
לחלום בגלל שאני מתעוררת ומתהלכת לי בבית כאילו יכול להיות
שאמצא אותך נכנס מאיזה דלת.
איך אתה מעז לקרוא לי ילדה!
אנחנו כן נגענו.
אני מתפלאת איך גבר חזק כמוך יכול לתת לאישה חולנית ל...
היא מכפישה את שמי בכפר, היא מספרת עלי שקרים, היא אישה קרה,
בכיינית ואתה נכנע לה, נותן לה לסובב אותך כמו...
אני מחפשת את ג'ון פרוקטור שהוציא אותי משנתי ונתן דעת בליבי.
בחיים שלי לא ידעתי כמה העיירה הזאת צבועה, כמה שקרים.
ועכשיו אתה דורש שאנקר את האור מהעיניים שלי. אני לא אעשה את
זה. אני לא יכולה.
אתה אהבת אותי ג'ון פרוקטור וגם אם יש בזה חטא, אתה עדיין אוהב
אותי.
(הוא הולך והיא צועקת) ג'ון! ג'ון!...